

Lagbag
ing

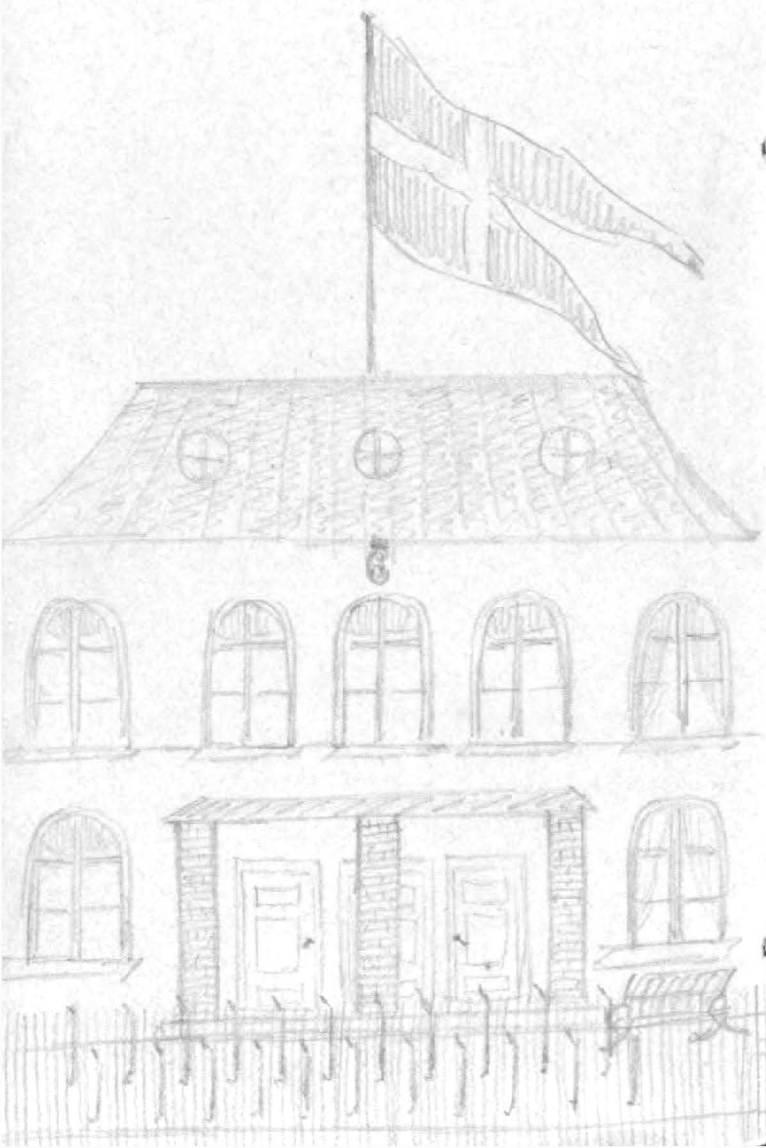
inteholteret Oplegnelser
for min Arrestation
paa Hovedvagten i Ca-
stellet fra den 14de - 17^{de}
November 1883.

^{af}
V. H. Schwartz.

2de Artilleribatalion

f. T. Generalmajor
med

Generalstabens

1
Klokkeren er lidt
over 6. Døren til min
kruke er lukket, og
krukeforvarende har
givet mig en stræng
Brev til at hær mig
Arrestbegjæringens efter-
tellig, såsom ikke af
legne eller kræde paa
Vagge eller Dør, ikke
spille paa Gylver, ikke
berøre Ringapparater
uden i Lygromstillet,
ikke synge, fløjte, skrive

2 eller paa nagenomhel-
anden Maade foraar-
sage Uro, ikke forsigte
at indlede nagenom-
helts Samtale med Kar-
lens sagts, gøre mig U-
magen for at gøre blind,
dov, og stims paa in-
gang. Forinden min Ind-
sættelse i Chæstren er jeg
naturligvis bleven visi-
teret efter alle Kønstens
Regler i Overvarende af
5 Surgeoner 1 Korporeal og
5 Ulenige, der var ikke
marsont, men dermed var
indtægt at gøre, jeg maatte

findt mig i det indgængende
at blive bopæls bærer
for ag bag. Efter end
Kisimung, uden at der har
været noget at indsees hos
mig, brændtes Arrestforvar
erub sig selv, at det er
godt, "saa kan de gaa"; -
vel at marked ikke til mig
men til Sergent Muelvad
som fulgte mig, og jeg
stod nu alene tilbage mellem
5 andre Lynders. "Korporal
Schwartz stod i Arrest N. 4
lød det, og jeg traskede an,
fulgtes Karlew, ind i Arrest
ikke uden lidt Garschausen

vil jeg vilig indrømme.
 Forinden I den blev lukket
 maatte jeg - nu bærer 12-
 forkærs Karen hvad jeg
 ønsker næste Mænd. Det
 lyder jo næsten flad,
 blot at kunne ønske og
 saa få, men her vil
 Valg bærer på Kap-
 eller The, Røjbrød eller
 Hvedbrød; jeg har ham
 om at bringe mig en
 flad Kaff og et Røjbrød
 med Smør, men der
 i Tiden ikke har Røj-
 stykker forlangt. Jeg i det
 Lige et Fransbrød. Han
 stod det op på en lille

5

Tænk og tænksomme deres
Dåm i efter mig.

Jeg befandt mig nu i
Arresten, jeg vil ikke fræ-
gan, at det jo er lidt u-
hyggeligt, naar man har
Dåm afløses efter sig og
vise sig en ganske en
med sine Tanker. Da det
jo naturligt var be-
mærket derinto ja den
Det af Dagen, tænkte jeg
selv ikke på at anstille
være Betragtninger over
mit Løbets indre indre be-
smertelse; Jeg satte mig et
Gjætte med på Randen

6 af mit Løgnest og lod
min Fader vandre hjem
i Læringsgaard. Da jeg
indtrent synes at jeg
begyndte ligesom at blive
lidt melankolsk over, tænkte
jeg at det kunde seet ud
gaa an, hvorfor jeg gav
mig til at stavre ogsaa
net af Gælder; Jeg var
kun gaaet et Par Gange
frum og tilbage - her Laugto
af Læroms betalt til til 5 1/2
Skilling - for jeg tænkte om,
ligesom lang jeg var. Men en
lille rød Børn jeg indtrent
for Børns igts, og fik
mi Lygthet til at indvise.

Gulvet lidt narmer, thi
naget maatte der jo ogsaa
hvoreder jeg kunde faa; og
gaarke rigtig, og behøver
ikke at sige langt forresten jeg
faar, midt i Gulvet en Ring,
hvilken naturligvis belysnes
naar Bøjestrappen skal anvendes.

Herved give nogen Tid, og
Klakkem blev omkranset 7 -
jeg kunde nemlig høre hvor
Gang Udvik på Klodsvagten
slag, - naar Klakkem blev alene
7 og jeg tænkte at jeg kunde
ligesaa godt gaa hen og læse
mig, som sende og slide
Skosaalene af, hvorfor jeg ogsaa
smal Frakke og Bueklæde,
Wester behandle jeg rigtig nok.

Jeg saa for mig naar i forskuen-
med koldt vind. Min Lunge
beslot at et Lige Jernstak
over om Dagen blev slaget
af lange med Haggene og af-
laadt, naturligvis for at
man ikke skal blive fristet
til, at liden Hedsamhet at
kæde sig i Arme og
Marper med om Dagen, og
dermed forsvinde sine Hænder; de
kan man dog se hvor heftig-
født de ~~er~~ er ind i den
ind. Men skønt jeg nu sætter
meget stor Pris på en Lure
med på Dagen, saa tror
jeg dog nok at de med rigtig
Samligheds Kædet skal min
Lunge med (~~over Dagen~~), jeg faar

hale af den ene Væltning. Jeg
blev at jeg stuvde bevarer den
egentlig den Dagene med min
Person. Jeg smet som sagt
Klædning og krab i Austeren.
Men Gud forbarmer sig, hvad
for et Spektakel det dog gjorde,
det knustes og knagedes ved
den mindste Bevægelse jeg
gjorde, thi saavel Meerdene
som Håndpallene var fyldt med,
sa jeg kan nærmere sige over-
fyldt med Laughalme, thi det
stak ud allevegne. Legner var
naturligvis en Lundsartikel
hvorefter der ikke maatte gøres
Brug. Naar saa hertil kom-
mer 2 Tapper eller Pakkener,
der efter adskillige Aars Brug, var

10 Jæt hvet hveten Afdeling
er kommen i Haverne og
Arrestforsættelse, og som
er saa tynde og rullede
at en knap kan tilfredsstille
de Fordringer man stiller til
en Gæstebud, som har man
et blæk og tyndt, Billede
af mit malte Hoved.
Naa, jeg svarede mig so var
gode, jeg kunde ind i det
er borte, og lagde det
uden om mig, og mindede
at færdig Skrift af.

• Du Løvenes Gæt

Forbød den lange Nat, og
forsagde jeg at hængene mig
til den søde Løve. Men
det blev der mi inde nat
af ismindst ikke den færdig

Simult, thi saa kom, 11
jeg til at tænke paa det og
saa paa det, men omvendt
færdig jeg var især, og tænkte
naget grueligt. Tager om en
lille Maandling med 2 Hænder
der absolut vilde have min
Trakke, men da han afregtede
at der ikke var forgyldet
Knapper i mit han slaa
mig ihjel og saa sælge Håret
til min Gæster til at lave
Ragouts paa; men istedenfor
me raagner jeg og hørte
Hørløseren gøre sig den
mest mulige Bemærkning for
at gøre alt alt Spikstakke
kan kende, paa sin Trompet
Naa, hvad gør jeg, jeg springe
op af Karthens, hvor jeg

12
Lad og knagpis, da jeg
ikke vidt have at Sje-
far skulde overraske mig
upåklædt naar Tungen
skulde slaa op. Men som
jeg staa i Begreb med
at trække min Permission
paa og rigtig lægge charke
til den dygtige illurits, had
afgiver jeg saa, - at det er
Retraire og ikke Reconnu-
Jeg kan ikke frage, at
jeg blev lidt benaet, og
brak ikke lidt stikont
til Kajs iggen, men var
dog saa fornuftig at lade
min Frakke over mig.
Men nu var det mig ikke
mueligt at faa isorn

13
jeg lærte Umrud slaa 11-12-7 og
indse at det var mig muligt
at sove, jeg mærkede mig snart
paa den ene Side, snart paa
den anden Side, trak Trækkene
over Hovedet, skubbede dem
væk igennem, kom sagt, gjorde
det naturligtvis saa nemt
at sove, som enhver kan.

Klappen heraf 2½ færd, jeg tog
omkring isoen og maagene
følede det at Karlen rikkede
mig det et Par drags Læg
paa Læren. Saa var Kallen
en Gudskeles forbi, rigtig nok
var det kalgmærket, endnu
men nu begynder der en at
komme lidt Afvending i det
Jeg var naturligvis ikke længe

14 om at faa mine Ibo og
Benskester helt paa, og steller
mig klar net Litterat i Døren
for at modtage mit Værke-
vand. Det varer om heller
ikke lange før Pleyers
indfandt sig og aabner,
og medens Karlens slag him
Ding tiller, skynder Kaffen
og venter Arne, skiver
sig fjer den og værke mig
og gøse Tallet. Det ser
naturligvis heller ikke lang
paa, og alt medens det gik
for sig angik det mer og
mer. Hvis Kaffen har været
varm, og ikke haft en sed,
saa stærkt Imit af brande
Lag, saa kint den maake

15
have været meget god, og
hvis Brevet havde været fint
og Småretz ikke sled saa
harde havde agterkaden
vært upaaklagelig. Men
alt det er naturligvis Små-
ting som man ikke man
afse nogen Tanke. Blev end
chaallid satte jeg Rappun-
t i Huset og der blev
anvætt i for mig. Nu skæn-
se da først rigtig tage mit
Lag i Gjern. Ligeoverfor
Døren findes Skaf og Bord,
ikke blot man ide daglig
Tan kasser for Skaf og Bord
men simpelthen to Plank-
stumper der er fastmuret i
Væggen, der end noget højere og

16 og lidt lidt Liden af den
anden. Begge er af sam-
me Størrelse. Mellem dem
Bordet staar en Vantkarap
i Form af en boordalmus
Lerkrukke. Under Bordet staar
en Spyddeskabe, og Gud hylder
den arme Lynder som med
en Klædelse kommer lidt
at spejles ved Liden af. Paa
Waggen tilmaasses for Døren
findes Vinduet og under det
Lungen. Vinduet er godt 4 Alen
over Gulvet og omkranset 5 Kræder
bredt og $1\frac{1}{2}$ m højt. Et sam-
me Størrelse som Vinduesfordyb-
ningen findes der en Jernklap
som kan lukkes for Vinduet
hvis Arnesten skal gøres mørk

Benylen Arresten som ligger 17
Arrest er den slægt ned og
hænger lige under Vindmølle
Paa Væggen modsat Døren og
tilhøjer er anbragt en Kalkel-
ovn. Rigtig nok kan man
ikke fyre efter Bødder, i den
Tilfælde skulde jeg nok have
sørgt for at få det varme
Temperaturen steg nemlig ikke
over 12 Gr. uden melap i
de Gyvelene hvor jeg for
Tidsfordriv stod og sårede
paa Thermometret for at kom
den op til 29, men ~~bevidst~~ ^{bevidst}
nok markedet jeg selv intet til
Varmen i Løbetid; Når jeg
saa nærmere den allerede i en
omtale faldt Ring midt i

18. Quidet, too jeg nok at
helt skæbnesbestemt er tem-
melig nysgerrig beskrevet.

Mettes gamle Brevsøstter
af mit forlængere Afskeds-
brev, blev der lagt i Kappel-
ovnen, - jeg begynde ogsaa
at frygte for at ^{det} det ikke
skulde ske, da Klappen allerede
var bleven omtrent 9, men
sent er jo dog bedre end
aldrig. Nu gik det aldeles
an at fane Trum til at
gaa saa godt det var mul-
ligt, derfor tog jeg min
Bog frem og gav mig til
at begynde paa denne Ap-
tegnelse, og endvidere, saa
godt det var sig gik sket.

Arrustens, for at De hævde
agen künde gøre dem et Bysse
om hvoledes sanden at bliv-
me ser ud. Jeg har iindlevet
snar paa et heget for at
blive vinket paa Døren, jeg
maa nu stadig sitte i en Ager
for at ingen skal afspejle
mig gennem Glasene i Døren;
saa jeg kigger med det ene
Øje til Døren, medens det andre
er i Bogen, ^{hva} det tænker altsaa
paa Døren og Lutherens spørgsmål
hvad jeg vil have til Mission.
„Missionen, naturligvis“ svarer
jeg (naturligvis) først ikke i den
høfligste Tone, saa jeg nu tænker
at jeg skulde svare for min
Færd, som jeg havde tænkt

20 paa den lille halve Time, Men,
Stilleom lækker imidlertid af mit
den Berket, for at Gæstgæver
det samme Spørgsmål har
alle de andre Arrestanter.

Jeg vedrører nu min Til-
førsel at jeg $\frac{1}{2}$ Time stuvet den
Ligning, og $\frac{1}{2}$ Time spædet
af og net af Guld, eller at
skriver mig af mit Kæbelom
mit Hænderne i Bælkommeren
og spædet. Det giver saadan
velig Varms i Knæene paa en
den der er stadig lige kaldt.
End: Glæden kan vel navn
en halv Leds Munder over 11 som
kommer. Kædet af lækker Læ-
men af og jeg faar min Minder
etmot, der herover af Læppe og
Kjøl, serover alt under et i en

hvis Læge. Hvis en's Gaffel ²¹
findes i den, så er der
Lægen i den, så er der over-
bevist om at den nye mundt-
3/4 to, og som skal gøre den
med som hvis, Gaffel og den
den en Gang. Det er der for-
resten nok af, hvis den nu
blat er ligesom god, som der
er meget, som er der ingen.
Gjort de Plager; men det er
Prøve vide alt sig, og som
langt for at være tilfældig.
Og Lægen Læge, men
brudt ligesom et godt Råd,
der faldt over hovedet
med Aftenen, forresten for
sig nok at det var Tiden,
omkring i alle flod der er
6 a 8 Kjødstumper, akkurat lige

At some Customs i et Gærkejs,
og saa harv de ikke skinnede
Fæltet af Luppen; men net glet
det mest af det alleget,
sejont man maatte bruge
sine Tænder gæde for at faa
Kjødet færdigt, saaledes at
det kunde gøres net gennem
Halsen. Derfor, med Maaltid
sattes jeg Skinken i Hullet
igen, og sa jeg havde op-
givet, Rapport om hvad
jeg ønskede til Aften, blev der
tænkt. Gik net hvorlange
det nu var inden de kom.
men igen tænkte^{sig}, thi det
var jo dog altid en Adspæ-
relse og omhyggelighed en behag-
elig Adspærelse, at spise; det

versta er at det skal
 gøres i sanden en Fart, kunne
 man endt trække Tiden ud,
 men der bliver jo ventet på
 Værktøjet; en anden Sag er
 det med det Rask den kan
 man have læst sig og spise
 naar man vil, hvilket først
 senere gik op for mig. Jeg
 lag, da alt var blevet ro-
 ligt, indse for at det var
 med Samvirket indtil Klasken
 var gået og vel d. som kunne
 jeg ikke se mere, og nu begy-
 den næste Tid på alle Dage.
 Jeg begyndte allerede at blive
 sulten, og fortalte at jeg ikke
 til Midtag havde forlangt

24
nager mere klar, som
jeg kintu har spist m.
Kl 3 var det allerede hal-
mørkt, ikke det ringeste
kintu jeg se at forby-
mig, Ildm: Kalkloven
var allerede gået ud for
et Par Timer siden, - der bliver
nemlig kun fyret i Gang
om Aften, om Morgens Kl 9-
saa der var kintu kaldt hos
mig. Jeg syntes jeg begynde
at blive saa iunderlig tilmoder
jeg kaldte mig vel, rejste mig
og begynde at træde af og
af, kaldte mig igen, men alt-
sammen til ingen Nydelse
Tilsidst fandt jeg jo at
forlades nogle forberedelse ~~ikke~~

og akrobatiske Quærs; og
 alt hjælp, lidt efter lidt kom
 Varmen igen i mig, men med
 Lulken blev det tag ikke
 hjælp. Jeg gader mig orben-
 lig til at 2 Lurken jeg havde
 bestemt, og endelig kom Tiden
 at Kl 5 $\frac{1}{2}$ blev Aftensmaden
 serveret, Lungen slanket ned, og
 Hovedpølsen som vi afleverede
 om Mængden alder tilsvarende.
 Jeg fik støjte min Bager i
 en Fart, se den Placering i Hæl-
 let og efter et: - "for De farsy!"
 af Anstaltsvarmen, hvortil jeg
 naturligvis svarede "ja" blev
 der ikke talt. Men var der
 naturligvis ikke andet for mig
 at gøre end at krybe i Køjen

26 og nu, naar helligens
mange Secunder indsej,
fuldt pakkede med et Tør-
brød i hver Haand, og stillet
ind i Tapperen fra deres be-
nevnelse, laa der. — Laa gik de
 $\frac{1}{2}$ af Tiden! — Et sode lunkne
seg nu selv ikke paa, kunne
seg blot have Varmen, vilde
seg var meget tilfreds, det lyk-
ketes mig da ogsaa lidt; men
omstode faldt jeg da isovne
og med nagen paa Afbyrder
sod jeg til naaen Chongen,
da der blev kaldt paa mig
et et Par Gang paa Tiden. —

Fredag d. 16.^{de}

Det er allerede haift paa
Dagen og begynder til at blive
lyst, lidt længere end igaar

Jeg har frydte mig over 27
Fugtparater som spilles her
heret. De spilles. O! Giv min
dette et; og saa en anden
mig bekjendt, allest; - jeg har
spillet til allest, den heret
et af Aids og Flak;
Alders spilles jeg, en smag
mig meget godt, Flakket an-
nuet, saa mig saa indelig
smuktet in, hvorfor jeg har
det ligge, det var ogsaa saa
graselig fedt. Jeg har pa-
mit Bort skrevet 2 Turbuel
som jeg skal. Haar Kl: 3, og
jeg skal spille den saa langsom
saa langsomt, akkurat som
om jeg var vel klat Bort, en
af "Beskeds" Dampbaad, ja

28 det skal rigtig nydes i
Forening med en Bager -
Men hvad er det - Klakken
er ikke mere end 1 og det
er allerede mærkeligt hurtigt
syndes jeg, men Hvidt er
ogsaa saa stækket, saa højt
ikke kan trænge ind. Jeg har
allerede flere Gange tænkt
paa hvordan jeg kan faa
det afbrændt, men for det
første har jeg ikke hvor-
med jeg kan bære det, og
dennest serer det for højt
for mig. Allis Lommerørke
vil jeg rigtig tage, men der
er jo rigtigt nok Fored i Ryg-
gen paa min Vest, det er
ikke til mig en skyld aligvel,

men hvordan kommer jeg 29
nu aften? -- Nu har jeg aften. --
Fotledet med Boven sidder meget
løst, som kan jeg let fane
fra, naar jeg sætter Fodet fast
derpå, saa har jeg en foragtelig
Vindmølle. Altså af med
Klæden og Lister. --

Det hjælper en Del, ikke desmindre
tror jeg nok at det er mærkeligt
i Hjerter, thi det var lyse
igår paa den Tid. --

Jeg ser med Skræk at Bogen
nærmere sig Bunden, Blyantene
er der heller ikke meget til-
bage af, derfor maa jeg des-
uden slaae for idag, thi jeg
lår ikke bruge alt, saa at
jeg ikke har noget til imorgen.

Förtdag 18 17te

30. Klodden er 8 - om
10 Timer er jeg allsaa fri
igjen, ah, hvor jeg længes
efter det Gfjeblik da Døren
atter skal aabnes for
mig, jeg er vis paa at
Tiden idag vil blive mig
dobbelts lang, jeg synes
allerede at det er en Evig-
hed siden jeg stod op
og dag er det knap 2
Timer siden. Jeg sov for-
resten temmelig ordentlig
imod men havde en
pudsag Drøm. Jeg drømte
at jeg var Reper af Rus-
land, og i Forening med
Kongen og Prins Valdemar
besøgte jeg National. -

31
Da vi traadte ind begyndte
Limbys naturbevis paa den
russiske Nationalsang. Jeg
synes undertid at den lød
som søvning, og vi søv
dengens Orkestret. Folk
klappede som de vare gale.
Imidlertid havde Morgan
faaet fat i Limby og
de to i Tørring med Valdemar
gik avns. Og og jeg maatte
staa og spille den russiske
Nationalhymnes her Aften.
Lent paa Aftenen blev jeg
dag fri, idet en af Orkestrets
kellere at vilde dirigere Mændene
for 1000 Kroner, den fik han,
og jeg fik saa opsigts, at
mine verdige Spigerpape og Luge

32
som gaaer i Kisten; der
kom jeg to i en Fart over
og faaet dem an begge to
optrædende som Neger. Lige
saa jeg hinved som havde
lovet sig, hverne til Apokalyp
og vider øjeblikkelig have
have hægt, men det vider
Folk alle ikke gaa ind paa,
ingen vider to at jeg var
Kjæper af Rindlaet, og en
hægt Kongen og Prince Valter
hinn kint. Der begynder
som Agas Neger, blev jeg
til Skindung til almindelig
Latter i Salen og blev ført
bort af Soldater som et
galt Menneske. Hvorhen, ved
jeg ikke, bli her naagende jeg

Klakken er G. Jeg har alligevel
 kun G. Tinner igjens. Vagtparaden
 har endnu ikke ladet sig høre.
 Jeg har gaaet og spekuleret
 paa hvad jeg skulde gøre og
 rensse mine Regler med, og
 har endelig fundet at en
 Snaps i Tinner er et ganske
 fortrinligt Instrument. Det
 forekommer mig at være meget
 mærkeligt i Tjener idag, og vist
 ogsaa meget kært, thi Ther-
 mometret vil ikke lade sig
 skjont, det snart er en halv
 Tinner siden her blev lagt i Kalk-
 belovnen. Jeg har gjort et for-
 trinligt Forsøg paa at lerne sig,
 liden Tulle som jeg nu anslager
 at det omtrunt maa være, men
 for det første er min Polyach-
 sa stump og for det andet

34 met Liefden alst ik nu weder faar
faar i. Nylatub, aan die liggen
natuurgevoel. Hverken dat een
meer dat andst, men Tiden
gaar zo aernid ~~og~~ aan in
~~aan~~ Houchagen. zo af-
hijelpend. Nu haer jeg Vaght-
paraden traken is, aan man
jeg lagge mit Skrimen tilsiden, den
handv. al skrivt og haer tilsiden
at al van alsp. flat med
Tiden. Daar is nu vider spill
nagel bekjendte Melodier. —

KL 10te Jeg har haer Vagtparaden, de
is af Hylkerns kjendte jeg, de spille
nemlig kun 3 Stykker. Jeg er sikker
paa at jeg er til admentelig
Nemlig for mine Medarbejdere.
Hver Gang jeg gaar henad Går
gør mine Øre nemlig et
gydeligt Spektakel. Mit mor
at, men jeg tvivler paa det er
Tilfældet med de andre, den saa

snart jeg begynder mine Vaandringer,
dunker de paa allesteden rundt om
kring mig. Nu har jeg tænkt
at jeg vel skal pine dem, ikke
af Ondskab, nej Guds bevarer, men
naar jeg nu rigtig træder af
og ned af Gulvet, saa man
vel jo var en hel Velsignelse
for dem naar jeg nu kommer
ind iaphen. Ah, jeg kunne springe
til Løbet af Guds hvi Gang jeg
tænkte paa at sætte Recken G, er
jeg fri. Jeg kunne friske til at give
mine Fællede Læst, her, men jeg vil
vel ikke, vel kunne jo selv at frem
mede sine dems Dag at se engang,
og de vil da kalde mig et Barn,
et stort Barn omvendt, men jeg
er jo Løbet, og man ikke loer nogen
mærke hvor bløthjertet jeg er.
Og lad mig udtale min Skaf med
De og Resignation som vel som-
mer sig en Løbet, vel er jo indet

36 mist høst saa mangen anden man-
liv, men det er klammert over at
skrive iunderkædet sig om i forstyg-
en gaa mig saa bittes smat Op-
havsmanden ardet. Men det er jo
Kærligheder at tænke paa det men
lad mig bittes tænke paa at jeg
er fri itag, og at jeg naar jeg
kommer iunder for denne Bygning
skal mine hjerde der er mig kja-
ret af alt, det er da ganske anden
lets betagelige Tanker. Nu er
det 11 og vi skal snart have Mids-
nat, det er altsaa det sidste
Kællit inden jeg stikker af. Læser
det begynder at mærkes skal jeg
lidt at puds mig lidt. Jeg ha-
nemlig faa fat en Stig af et
af Tapperne; det lykkes at den og
lidt Spyt skal jeg nok faa puds
min Læs lidt. Bygningen herinde er
hvidt, det er lysegrønt som
Kiemærket. Min Midsnatsdag
beholder af Olebrød og steg Lævet,
admarkes det, hvis jeg fik den
bygning i Lorentzenagade. Men her, nej!

Hi haer opiet, hi Misset, isledder haer voor jeg Keij 37
finen. Plebiscie van nigelig god, Ecken derinot ikke
Selen Ecken too jeg naht al de haer gleent al gfoe
nen, aectan san den i echuort Tufatn id, aen
lot jeg derfor ligge. knommet jeg speet Hardeplum
kromet are van nigelig. Jeg har nu ligesom igeen
4 Ecken. Sononichard slaanav hi Keijerkeet, ikke
toeti jeg too al waer saadan aucterew nictan
men miri for al fan Tiden hi al gaet. Del er
Ephreij al Meekam er san lauch kerton, Thois aen
keet haer naht indurfor Koudvagen isledderfor iden
for Generaten, oas kimer man so haer foreleent
1 Timenit wi al haer paa den 1 Timenit har jeg hile
Tegent haft, en aucten Meekit der nan minne be-
hagelij al haer for; al er menig indal en Bage
arrestant lige over Koudet paa ^{my} ag met haer, Lene
han laget nahter haer Lente san Tifortamant.
Jeg too al Pakker har indgetet haer saanen
Ephreijke Tante rone mig, menig al gfoe saen
nigel Epitcheel een minig, i echuort Tufatn er
han paa Ecken hile Tiden - Meekam er h, aen er aen
allan kimer 4 Timenit Tifort. Lot mig nu er, naer jeg
nu regner 1/2 Tiden hi al epier i, aet nu jeg nu
bejgader met, thi aen er jeg haer for al jeg indal
kan epier naer jeg kommu. haer ag aet blin
mit, min lene Bage gnouen, twilkeet jeg aen nu
aucten mig for mig for nigel god; hi Tiden Gym-
nastike, aet nu den een Tiden, en god haer Tiden hi
al puden i, twilkeet jeg nakturijvii gfoe hi Gymnastike
for Eckenkeet paa 1 Timenit. Loet jeg naht, too
al fan Tiden hi al gaet aucten haer, kan myne
aen aen, da Tegen for minn Loe aphaer al
lyden; aen blin jeg haer, aetler mig met ag venter
paa al Meekam aet aen 5, ag er aen for 5,
aen blin aen aen 6 ag aen er jeg frei!

Spiseseddel.

<u>Morgen</u> Kaffe - Fransklerod med Smör	<u>Torsdag</u> <u>Middag</u> Kjäsüppa af Kjäs	<u>Aften</u> 2 Tårbröd - (1 med Ost 1 - Pölse) 1 Bayar
<u>Morgen</u> Kaffe - 1 Fransklerod med Smör	<u>Freitag</u> <u>Middag</u> Ande af Plask 1 Tårbröd med Ost 1 - - Pölse 1 Bayar	<u>Aften</u> 4 Stk Rågröd 1 Bayar
<u>Morgen</u> Kaffe 1 Fransklerod med Smör	<u>Lördag</u> <u>Middag</u> Quint af Sjöbär färdig 4 Stk Rågröd 2 med Ost 2 - Pölse	Netbekomme

